

॥ ११११ ॥ अध्याय ४८ ॥ ॥ ११११ ॥
 “चल हट्” संभावना । केली बाबांनी परतूय तशीच ॥११९॥ कळना कितें म्हजी चूक । धिक्कारतात म्हाका बाबा
 अचूक । नमस्कार करतना उत्तर एक । थारावीक तांचें म्हजे खातीर ॥१२०॥ कसलो म्हजो कर्मभोग । कित्याक
 म्हजेरूच हो राग । हेरांचो तांकां कितलो मोग । पळयतां प्रत्यक्ष सगलें हांव ॥१२१॥ पळोवंक गेल्यार दीसरात ।
 बाबां भोंवतणीं आसताले भक्त । खोशयेची थंय दिवाळी नित्य । म्हज्याच नशिबांत “चल हट्” कित्याक ॥१२२॥
 घडये म्हजीं पापां । वाडून पावल्यांत विकोपा । म्हणून जायना कृपा । म्हजेर अजुनूय ही बाबांची ॥१२३॥
 सुरवातीक हांव बाबां विशीं । आसलों भोव दुबावी । म्हणुनूच घडये असल्या उपार्थीं । बाबा दाखयताले म्हाका
 सुवात ॥१२४॥ म्हणून केलो मनाचो निर्धार । अनुग्रह बाबांचो जायना तोंवेर । थंयच वृत्ती दवरून स्थीर । रावचें
 शांत मनान ॥१२५॥ त्रिवीध तापांनी तापिल्लो । वयल्यान साईंच्या दर्शनाक भुकेल्लो । असो कोण केन्ना परत
 गेलो । घडूंक ना अशें केन्नाच ॥१२६॥ तरीय जाले ते सामके खिन्न । लागना गोड खाणजेवण । लागना गोड गमन
 आगमन । लागना दोळोय न्हिदल्यार ॥१२७॥ पळोवन नात कोण लागसर । बाबाच एकले आसात खाटीचेर । संद
 घेवन ती सत्वर । धरचे चरण श्रीसाईंचे ॥१२८॥ करून असो विचार । धांवत गेले सपटणेकर । घेतलें घालून चरणांचेर ।
 केलो अभिशेक दुकांचो ॥१२९॥ दवरतकूच माथें चरणांचेर । बाबांनी दवरलो हात तकलेचेर । पांय चेपपाक लागले
 सपटणेकर । आयली धनगर अस्तुरी तेन्ना एक ॥१३०॥ अस्तुरी ती येतकूच थंयसर । रगडपाक बसली बाबांची
 कमर । बाबा सदांच्या क्रमा प्रमाण । लागले करपाक खबरो तिचे कडेन ॥१३१॥ खबरेचो ते चमत्कार । लक्ष दिवन
 १. तेंगशेक.
 ॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ ६६३ ॥

